

"La Generalitat no vol buidar totalment l'abocador de Vacamorta"

Aquest 6 de juny el Diari de Girona ha publicat que l'Agència de Residus de la Generalitat ha adjudicat el projecte de redacció dels treballs per fer el buidatge de l'abocador de Vacamorta per un cost de 101.000 €.

L'article informa :

*(...) farà el projecte Disseny i Sostenibilitat SL, que va presentar una «oferta anormalment baixa» (...) El projecte, d'acord amb les prescripcions tècniques marcades per la Generalitat, **no retirarà tots els residus, sinó únicament els que s'hi van dipositar entre el 2003 i 2014: 2.356.030,11 tones.** De manera que s'hi deixaran, segons estableix la documentació, 336.626,70 tones de residus industrials no perillosos abocats del 2000 al 2003.*

Es pot consultar al web de contractació pública de la Generalitat:

https://contractaciopublica.gencat.cat/ecofin_pscp/AppJava/awardnotice.pscp?idDoc=32305962&lawType=2&reqCode=viewPcan&idCap=204597&

Per l'Ajuntament, el CEPA (Centre d'Ecologistes i Projectes Alternatius-Ecologistes de Catalunya) i la PAAC (Plataforma Alternativa a l'Abocador de Cruïlles), això vol dir que no s'ha acabat la lluita. Aquest despropòsit no té en compte totes les sentències i no acaba amb el risc permanent de contaminació dels aqüífers. Es una presa de pèl **buidar un abocador a mitges**. Aquesta no pot ser una manera admissible d'actuar de l'Agència de Residus i la conselleria de Territori i Sostenibilitat no ho pot permetre.

Hem lluitat des del 2000 perquè es tanqués, des del 2014 perquè es buidés i avui, quan encara no s'ha tret cap residu, haurem de seguir lluitant perquè els treguin "tots", ja que els que es van abocar del 2000 al 2003 també es van abocar il·legalment.

La PAAC juntament amb el CEPA i l'Ajuntament de Cruïlles reclamem a la Generalitat, una vegada més, el deure fins ara incomplet, de vetllar per la protecció del medi ambient i la salut dels veïns i veïnes afectades per l'abocador.

No entendria ningú que la Generalitat escatimi en "recursos per sanejar", quan no ha escatimat en "donar suport a l'abocament il·legal" de fins a 2,7 milions de tones de residus.

És una irresponsabilitat deixar abandonades les 336.626,70 tones que es van abocar del 2000 al 2003.

Primer, perquè van ser abocaments il·legals igual que els altres. I per això es va tancar l'abocador en sentència ferma del TSJC (30-12-2002); i en segon lloc, perquè mentre no es treguin, representen una font de contaminació atmosfèrica i de les aigües subterrànies, tal i com diuen els dictàmens dels col·legis oficials d'ambientòlegs, geòlegs i enginyers industrials de Catalunya que la conselleria de medi ambient va entregar (10- 2 2016) al TSJC, quan informen que "sembla que hi ha infiltració de lixiviats" :

"per al plom i els AOX es superen els valors 25 i 10 vegades, respectivament" (pag.7 dictamen COAMB), "una evolució progressiva a l'alça dels paràmetres de clorurs i conductivitat en el piezòmetre 2 (pag 15 dictamen COAMB)",... . "augment de la conductivitat 3 vegades més alta, augment dels clorurs.6 vegades més alts., sulfats 13 vegades més alts. (pag.5, 6, 27, dictamen COAMB), es constata els anys 2012 i 2013" ... "sembla tractar-se d'un fet relacionat amb la infiltració de lixiviats ..." (pag.15 dictamen COAMB).(INFO 2)

Com pot ser que avui, juny del 2018, la Generalitat encara no hagi tret cap residu, que segueixi amb la política continuista de no posar-se al costat dels afectats, i sense cap vergonya de deixar Vacamorta "bruta i en perill" ?

Doncs perquè fan una interpretació interessada de la sentència ferma del TS (14- 2-2014) que ha fet tancar l'abocador i que ordena a l'Administració restaurar la zona "com estava abans de l'acte recorregut". I aquest acte és del 2003.

Els agradi o no, hi ha una altra sentència ferma del TSJC (30-12-2002) que va fer tancar l'abocador per primera vegada (2003), per motius urbanístics i per perillositat a la salut de les persones a l'estar la instal·lació a 400 m quan hauria d'estar a 2000 m dels veïns més propers. Per tant tots els residus que es van abocar del 2000 al 2003 , també són il·legals.

I considerant que la jurisprudència diu que l'anul·lació d'una llicència que contravé normes urbanístiques comporta "obligatòriament" la demolició del que s'ha realitzat, pel sol fet de que la llicència ha estat anul·lada. (INFO1) , aleshores, s'haurien de treure també els residus del 2000 al 2003.

Recordem que la darrera sentència ferma del juny del 2017, del TSJC diu :

(...) que és insostenible defensar que només es buidarà fins al 2003, quan l'execució de la sentència ferma del 2000 demana respecte, i consideració, (...), l'execució de la restauració exigeix retirar el que es va abocar en base a un títol que no s'hauria d'haver atorgat, de manera que, tornat el paratge al seu estat inicial, a l'atorgament de l'autorització anul·lada, "les Administració competents" hauran d'ocupar-se de la restauració del vas deixat per les activitats extractives.(pag 26 de la sentència) INFO 3

(...)que no es pot desconèixer el mandat d'execució del pronunciament que va anul·lar la llicència municipal d'activitat del any 2000, per tant, de cap manera es pot pretendre -com s'està fent- que no es pugui anar més enllà de la devolució del paratge al seu estat, a l'atorgament de l'autorització ambiental del 2003 (...) (pag 30 de la sentència)*INFO 4

L'Ajuntament, el CEPA i la PAAC creiem molt necessari demanar al nou conseller, que s'avingui a refer **la Comissió de seguiment** amb participació de l'Ajuntament, la PAAC i el CEPA, i experts independents, que vam iniciar amb el Conseller Santi Vila, i que va quedar aturada al 2015 perquè la Generalitat va intentar simplement segellar l'abocador, mentre que nosaltres vam demanar que es complissin les sentències, això és buidar l'abocador i restituir l'espai degradat.

Volem que aquesta Comissió disposi de tota la informació i el dret a participar en el seguiment i la presa de decisions en tot el procés fins al buidat de l'abocador: diagnosi prèvia (tipologia dels residus abocats, la localització, els sondejors, cates i anàlisis necessaris per a realitzar la diagnosi,..) i els resultats de l'avaluació de la qualitat del sòl, aigües i aire, de manera que la solució escollida com a més idònia hagi de garantir el mínim risc ambiental per a la salut de la població dels nuclis propers i del medi i del seguiment de les obres de buidat.

També volem que abans d'escollir l'alternativa més idònia per aquest projecte de buidatge i restitució, tots els estudis que calguin siguin valorats per la Comissió de Seguiment i altres experts independents que les parts considerin necessàries.

Cruïlles, 8 de juny de 2018

